

[Finansministeren.]

med Pelsskind, for afgiftspligtige, vilde der ikke opstaa Tvivl om det afgiftspligtige Vareomraade.

Naar det imidlertid er foreslaaet at undtage visse Varer for Afgiften, skyldes det, at der vilde være noget stødende i, at f. Eks. en Damefrakke af Uld eller lignende i alle Tilfælde skulde rammes af en Pelsbeskatning, blot fordi Frakken havde et Opslag eller en Krave af Pelsskind.

Efter foretagne Undersøgelser er man kommet til det Resultat, at hvis en Vare erklæres for afgiftsfri, naar Værdien af det anvendte Pelsskind til Besætning, Krave m. v. ikke overstiger 250 Kr., vil Hovedparten af Damefrakker og andre Klædningsstykker, der er forsynet med Pelskrave eller lignende ikke blive afgiftspligtige. Der vil i saadanne Tilfælde alene være at svare Afgift af det til Varen anvendte Pelsskind, der under alle Omstændigheder maa beskattes, men ikke af den samlede Vare.

Foruden de Varer, jeg lige har omtalt, skal der efter Forslaget betales Afgift af de umonterede Pelsskind. Dette er nødvendigt for at kunne faa Afgift af det Pelsskind, der anvendes til Fremstilling af afgiftsfri Varer. En modsat Regel vilde ogsaa føre til, at man kunde købe Pelsskind afgiftsfrit paa en Pelsfarm el. lign. og derefter lade en Buntmager sy en Pels deraf. Men det betyder selvfølgelig ikke, at der skal betales Afgift, baade naar Buntmageren køber et Skind, og naar han sælger den færdig forarbejdede Pelsvare. Buntmageren skal i Henhold til Forslagets § 2 over for Toldvæsenet meddele, at han driver afgiftspligtig Virksomhed, og kan herefter, jfr. § 3, købe Pelsskind afgiftsfrit, idet der først skal betales Afgift af den færdige Vare, naar denne sælges til Forbrugeren.

Som omtalt i Bemærkningerne svarer de øvrige Bestemmelser i Forslaget i det store og hele til Bestemmelserne om Afgift af Guld- og Sølvvarer m. v. i Loven af 31. Oktober 1946 om midlertidige Forbrugsafgifter m. m., og jeg skal derfor ikke komme nærmere ind herpaa.

Ogsaa med Hensyn til Spørgsmaalet om Lovens Provenu skal jeg henvise til Bemærkningerne. Det fremgaar heraf, at man paa Forhaand intet kan sige med Sikkerhed om, hvad Loven vil indbringe i Statskassen, men at man rent skønsmæssigt anslaaer det aarlige Provenu til ca. 6 Mill. Kr.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til det høje Tings velvillige og meget hurtige Behandling.

Jeg beklager meget, at vi har fundet

det paakrævet og nødvendigt at gennemføre den Lukning af en Række Butikker, der har fundet Sted forud for Fremsættelsen af dette Lovforslag. Jeg har allerede begrundet det, og jeg udtaler Haabet om, at det af Hensyn til det standsede Salg maa være muligt at føre Lovforslaget hurtigt igennem til Vedtagelse i det høje Ting.

Jeg skal endvidere tillade mig at fremsætte *Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af forskellige Forbrugsafgifter.*

For at skaffe Dækning til den Landbrugsordning, der gennemførtes i August Maaned i Fjor, blev Afgiften paa Omsætningen af stærke Drikke i Restaurationer forhøjet fra 25 pCt. til 33 $\frac{1}{3}$ pCt. og Tillægsafgiften paa Spiritus fra 27 Kr. til 34 Kr. pr. Liter à 100 pCt.; endvidere indførte man en Afgift af 50 Øre pr. Liter Konsum-Is ved en Lov af 21. December 1946.

Landbrugsordningen udløb som bekendt den 30. September i Aar og afløstes af Loven af 30. September 1947 om Ydelse af Stats-tilskud til Forbrugerpriserne for Smør og Flask. Denne Lov udløber imidlertid med Udgangen af denne Maaned, og da man — bl. a. fordi Englandsforhandlingerne jo først skal finde Sted i Begyndelsen af næste Aar — maa anse det for rigtigst, at Spørgsmaalet om Lovens Revision udskydes en kortere Tid, indtil Forholdene er mere afklarede, end de er i Dag, har jeg med Hensyn til de 3 nævnte Afgifter, der udløber den 31. December i Aar, anset det for nødvendigt at søge Gyldighedsperioden forlængt med 3 Maaneder, altsaa indtil Udgangen af Marts Maaned 1948.

Foruden Afgiften af Is, som jeg senere skal komme tilbage til, vedrører Lovforslaget Afgiften paa Omsætningen af stærke Drikke i Restaurationer og Tillægsafgiften af Spiritus, og da det i det sidste Aars Tid Gang paa Gang er blevet diskuteret, om de stærke Drikke nu virkelig var i Stand til at bære disse meget betydelige Afgiftsforhøjelser, og da dette endvidere spillede en stor Rolle i Drøftelserne her i Tinget for nogle Maaneder siden, vil jeg benytte Lejligheden til at fremkomme med nogle Tal, der viser Forbruget af stærke Drikke før Krigen og nu.

I 1938 var Befolkningens samlede Udgift til stærke Drikke — altsaa stærkt Øl, Spiritus, Vin og Frugtvin — 264 Mill. Kr., hvorimod det samme Tal for 1946 var 760 Mill. Kr., altsaa en Stigning paa 500 Mill. Kr. Den samlede Beskatning af stærke Drikke udgjorde i 1946 395 Mill. Kr. mod ca. 93 Mill. Kr. i 1938, altsaa en Stigning paa 300 Mill. Kr. Hverken Afgifts-